

CLOSE

ENCOUNTER

/

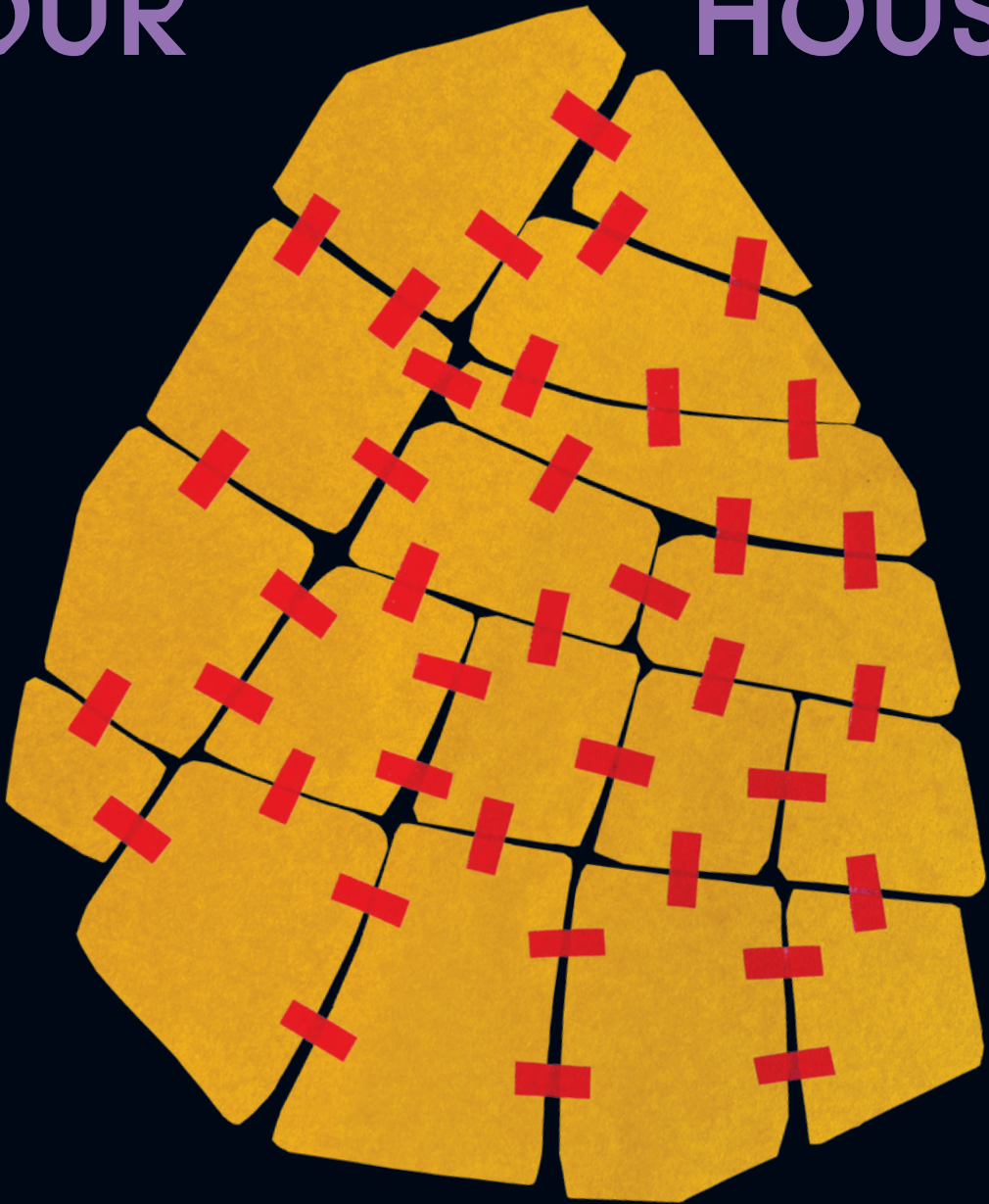
FUTURE

STORIES

Nicole Beutler Projects &
Rematriation

ROOM
OUR

IN
HOUSE

A

DANCED

MANIFESTO

FOR

PEACE

In the story he told, he said the people had forgotten and could not come to peace and agreement because they had no clarity to see the future. He said that people had lost their clarity because of the blinding tears of grief at the loss from all that had happened. That pain caused tears that blinded them from seeing. And he said that people had lost their ability to listen because of the grief felt at the pain from what had happened. He said people had lost their voices from the grief and pain, so they could not come to agreement. Their abilities to see, to listen, and to speak are the foundations of how to communicate and thereby find a future together. He said the people needed to take the stricken ones by the hand and helped them to raise their eyes to creation and find the purest cloud to wipe away the tears, for vision to be restored. Then they should look to creation again and find the softest feather for opening the ears so they could hear the wind, the birds, and all the things that make sound in the world. Then they should reach to creation still again and find the purest water to wash away the lump in the throat so they could speak again. To see, to listen, and to speak clearly are the essentials that brought agreement to his people 1000 years ago, and now we need this again.

Dahr Jamail & Stan Rushworth about Mohawk leader Jake Swamp-Tekaronianeken, We Are the Middle of Forever, 2022

toward

a

WELCOME

Inspired by the more than 400-year-old relationship between the Dutch and the Haudenosaunee, we invite you to consider possibilities of peacemaking – a counter-narrative in times of polarization, crisis, and war. What does it mean to be in relationship? What does it mean to be siblings? What does it mean to be human with responsibility toward each other? We come from vastly different worlds, yet we are connected by a colonial history. Beyond the trauma of that history, we are making an active attempt to map an embodied path toward a shared future.

Nicole Beutler &
Michelle Schenandoah

At Treman State Park Waterfalls, Ithaca, 2025

WELKOM

Geïnspireerd door de meer dan 400 jaar oude relatie tussen de Nederlanders en de Haudenosaunee, nodigen wij je uit om stil te staan bij de mogelijkheden om vrede te stichten – een tegengeluid in tijden van polarisatie, crisis en oorlog. Wat betekent het om in relatie tot elkaar te staan? Wat betekent het om als broeders en zusters met elkaar verbonden te zijn? Wat betekent het om mens te zijn en verantwoordelijkheid voor elkaar te dragen? Wij komen uit zeer verschillende werelden, en toch zijn we verbonden door een koloniale geschiedenis. Voorbij het trauma van die geschiedenis doen wij een actieve poging om een weg naar een gedeelde toekomst te verkennen.

shared

future

HAUDENOSAUNEE

The Haudenosaunee Confederacy is an alliance of six native nations located in the north east of North America united for hundreds of years by law, traditions, and cultural values. Haudenosaunee means “People of the Longhouse”, referring to the houses in which the communities traditionally lived together. The nations are: Mohawk (Kanien’kehá:ka) - Keepers of the Eastern Door; Seneca (Onöndowa’ga) - Keepers of the Western Door; Onondaga (Onönda’gega’) - Central Fire Keepers; Oneida (Onyota’a:ka) - People of the Standing Stone; Cayuga (Gayogohó:nq’) - People of the Great Swamp; and Tuscarora (Skarù:re’) - People of the Shirt, known as the Younger Brothers, who joined the confederation in the first half of the 18th century. To this day, the Haudenosaunee continue to express their sovereignty, exert their treaty rights, and press for recognition of the genocide committed against their people. They remain silenced from full participation in international political discourse as well as absent within history education in the United States despite their international and national impacts on contemporary democracy and Women’s suffrage.

HAUDENOSAUNEE

De Haudenosaunee Confederatie is een bond van zes inheemse volkeren in het noordoosten van Noord-Amerika, die al honderden jaren verbonden zijn door wetten, tradities en culturele waarden. Haudenosaunee betekent “People of the Longhouse”, een verwijzing naar de smalle, lange huizen waarin de gemeenschappen traditioneel samenleefden. De naties zijn: Mohawk (Kanien’kehá:ka) - Hoeders van de oostelijke deur; Seneca (Onöndowa’ga:) - Hoeders van de westelijke deur; Onondaga (Onönda’gega’) - Hoeders van het centrale vuur; Oneida (Onyota’a:ka) - Volk van de staande steen; Cayuga (Gayogohó:nq’) - Volk van het grote moeras; en Tuscarora (Skarù:re’) - Volk van het hemd, bekend als de Jongere Broers, die zich in de eerste helft van de 18e eeuw bij de confederatie aansloten. Tot op de dag van vandaag blijven de Haudenosaunee hun soevereiniteit uitdragen, hun verdragsrechten uitoefenen en erkenning eisen voor de genocide die tegen hun volk is gepleegd. Tegelijkertijd worden zij nog altijd uitgesloten van volwaardige deelname aan het internationale politieke discours en blijven zij grotendeels afwezig in het geschiedenisonderwijs in de Verenigde Staten - ondanks hun internationale en nationale invloed op de ontwikkeling van de democratie en het vrouwenkiesrecht.

Photo: The Two Row Wampum of Michelle Schenandoah

TWO ROW WAMPUM

To preserve their history, culture, and processes, the Haudenosaunee primarily rely on oral tradition. Important events and treaties are also recorded in the form of belts made of quahog, hard clam shell beads, as mnemonic devices. The Two Row Wampum is a white belt with two parallel purple rows that visualizes the agreement to travel the river of life together, in peace, friendship and forever - *for as long as the grass is green and for as long as the sun rises in the east and sets in the west and as long as water flows downhill* - without interference in each other’s culture, language, way of life or cosmology. One purple row represents the Haudenosaunee in their canoe, the other the Dutch - or other colonizers - in their ships. In the United States constitution, these treaty agreements are the Law of the Land. Yet there is only one country that has never broken the Two Row Wampum treaty with the Haudenosaunee, the Dutch. For that reason, the Dutch are still considered family. Thus, their Two Row agreement remains valid and continues to hold great value as a living heritage.

TWO ROW WAMPUM

Om hun geschiedenis, cultuur en werkwijzen te bewaren, vertrouwen de Haudenosaunee voornamelijk op mondelinge overlevering. Belangrijke gebeurtenissen en verdragen worden daarnaast vastgelegd in de vorm van gordels van quahog, kralen van harde schelpen, als geheugensteun. De Two Row Wampum, een witte band met twee parallelle paarse banen, beeldt de afspraak om samen de rivier van het leven te bevaren, in vrede en vriendschap, voor altijd — *zolang het gras groen is, zolang de zon opkomt in het oosten en ondergaat in het westen, en zolang het water naar beneden stroomt* — zonder inbreuk te maken op elkaars cultuur, taal, levenswijze of kosmologie. Eén paarse baan staat voor de Haudenosaunee in hun kano, de andere voor de Nederlanders - of andere kolonisten - in hun schepen. In de grondwet van de Verenigde Staten hebben deze verdragen de status van het hoogste recht van het land. Toch is er slechts één land dat het Two Row Wampum-verdrag met de Haudenosaunee nooit heeft geschonden: Nederland. Om die reden worden de Nederlanders nog altijd als familie beschouwd. Deze overeenkomst is nog steeds van kracht en heeft blijvende waarde als levend erfgoed.

ONCE UPON
A TIME

Four hundred years ago, Dutch traders sailed to Turtle Island (now called North America) and met the HAUDENOSAUNEE in their homelands by the Hudson River. After a process of vigilant consideration, an accommodating, respectful relationship of coexistence was formed. The Haudenosaunee welcomed the uninvited visitors and made ‘room in their house’ - an act of hospitality grounded in the understanding that the newcomers had arrived for a reason. Their agreement to live peacefully alongside each other was woven into the TWO ROW WAMPUM. A treaty grounded in the mutual commitment to peace, friendship, and respect - forever.

What followed, however, broke this balance. After sixty years the Dutch left, and the colonial expansion of other European nations brought an unprecedented violence. The Indigenous Peoples were systematically driven from their lands as the colonizers attempted to erase all Indigenous life and cultural expression—politics that are continuing still today. The Two Row continues to be upheld by the Haudenosaunee, and the United States and Canada are governments represented by the parallel purple line. Yet, they have regularly broken those original agreements.

Arriving to us from the past, the Two Row Wampum remains and serves as a counterproposal: not a memory of lost harmony, but a reminder of how all humans can flourish alongside each other on Mother Earth, in a shared future.

Vierhonderd jaar geleden zeilden Nederlandse schepen naar Turtle Island (Noord-Amerika) en ontmoetten daar de HAUDENOSAUNEE in hun thuisgebieden aan de Hudsonrivier. Na een zorgvuldig afwegingsproces ontstond een meegaande en respectvolle relatie van samenleven. De Haudenosaunee verwelkomden de ongenode bezoekers en maakten ‘ruimte in hun huis’ - een gebaar van gastvrijheid, geworteld in het besef dat de nieuwkomers niet zonder reden waren gekomen. Hun overeenkomst vreedzaam naast elkaar te leven werd vastgelegd in de TWO ROW WAMPUM. Een verdrag gebaseerd op een gedeelde toewijding aan vrede, vriendschap en respect. Voor altijd.

Wat volgde, verstoorde dit evenwicht. Na zestig jaar vertrokken de Nederlanders, en de koloniale expansie van andere Europese mogendheden bracht een ongekende geweldsgolf met zich mee. Inheemse volkeren werden systematisch van hun land verdreven, terwijl de kolonisten probeerden al het inheemse leven en culturele expressie uit te wissen. Een politiek die tot op de dag van vandaag voortduurt. De Two Row wordt nog altijd in ere gehouden door de Haudenosaunee en in de parallelle paarse baan staan ook de regeringen van de Verenigde Staten en Canada - landen, die de oorspronkelijke afspraken herhaaldelijk hebben geschonden.

Overgeleverd uit het verleden blijft de Two Row Wampum bestaan als een tegenvoorstel: geen herinnering aan een verloren harmonie, maar een aansporing hoe alle mensen samen kunnen floreren op Moeder Aarde, in een gedeelde toekomst.

THE HAUDENOSAUNEE CULTURE

The Haudenosaunee live in matrilineal societies, with a strong emphasis on balance between the genders: the Clan Mothers have an important place in all decision making of the community and appoint the chiefs; the Chiefs serve their people with wisdom and accountability, not with power, and Faith Keepers take care of ceremonies and traditions.

For the Haudenosaunee the whole living world are relatives. Everybody contributes to the community with their own skill set. Next to offering space for all genders the Haudenosaunee relate the role of the male to the sun, describing the male responsibilities as: giving warmth, continuity, support and fostering growth. This offers a much-needed positive portrayal of the role of men within a community—one that is not about dominance, but about care.

From a young age all are taught to act from the Good Mind, joyfully, and to act with gentleness, in relation to seven generations in the future and seven generations in the past. These are values urgently needed in today's world where individualization and polarization overshadow the deeply human sense of cooperation.

GREAT LAW OF PEACE

About 1000 years ago, after many years of violent wars, the battling nations living in the Northeast on Turtle Island buried their weapons under the roots of a white pine tree. The Great Peacemaker ended their cycles of warfare by founding the Haudenosaunee Confederacy through a sophisticated system of consensus-based, democratic, decision-making, and federal governance, grounded in balance and collective responsibility. Working with Hiawatha, he united the Mohawk, Oneida, Onondaga, Cayuga, and Seneca nations, and transformed the feared war leader Tadodaho into a central figure of the new order—symbolizing that peace is actively made through forgiveness and rational thought.

The Haudenosaunee Confederacy now stands as one of the earliest enduring models of participatory governance and federalism, often cited as an influence on modern democratic thought, particularly in North America, by demonstrating that large-scale political unity and peace can emerge not from domination but from negotiated interdependence.

DE HAUDENOSAUNEE CULTUUR

De Haudenosaunee leven in matrilineaire samenlevingen, met een sterke nadruk op balans tussen de genders: de Clanmoeders spelen een belangrijke rol in alle besluitvorming van de gemeenschap en kiezen de Chiefs; de Chiefs dienen hun volk met wijsheid en verantwoordelijkheid, niet met macht, en de Faithkeepers waken over ceremonies en tradities.

Voor de Haudenosaunee is de hele levende wereld familie. Iedereen draagt bij aan de gemeenschap met hun eigen vaardigheden. Naast ruimte voor alle genders brengen de Haudenosaunee de rol van de man in verband met de zon, zij omschrijven de mannelijke verantwoordelijkheden als: het geven van warmte, continuïteit en steun, en het bevorderen van groei. Dit biedt een, urgent noodzakelijk, positief beeld van de rol van de man binnen een gemeenschap, een beeld dat niet gaat om dominantie, maar om zorg.

Van jongs af aan wordt iedereen geleerd te handelen vanuit de Good Mind, vreugdevol, met zachtheid, in verbondenheid met zeven generaties in de toekomst en zeven generaties in het verleden. Dit zijn waarden die dringend nodig zijn in de wereld van vandaag, waarin individualisering en polarisatie het diep menselijke besef van samenwerking overschaduwden.

GREAT LAW OF PEACE

Ongeveer duizend jaar geleden, na vele jaren van gewelddadige oorlogen, begroeven de strijdende naties in het noordoosten van Turtle Island hun wapens onder de wortels van een witte den. De Grote Vredestichter maakte een einde aan hun cycli van oorlog. Hij stichtte de Haudenosaunee Confederatie via een verfijnd systeem van op consensus gebaseerde, democratische, federale besluitvorming, geworteld in balans en collectieve verantwoordelijkheid. Samen met Hiawatha verenigde hij de Mohawk-, Oneida-, Onondaga-, Cayuga- en Seneca-naties en transformeerde hij de gevreesde oorlogsleider Tadodaho tot een centrale figuur binnen de nieuwe orde - een symbool van het idee dat vrede actief tot stand komt door vergeving en helder, weloverwogen denken.

De Haudenosaunee Confederatie geldt vandaag als een van de eerste duurzame modellen van participatief bestuur en federalisme. Ze wordt vaak genoemd als invloed op het moderne democratische denken, met name in Noord-Amerika, doordat zij laat zien dat politieke eenheid en vrede op grote schaal niet hoeft voort te komen uit overheersing, maar uit onderhandelde onderlinge afhankelijkheid.

WE ARE STILL
HERE

A phrase that can be heard repeated often by the Haudenosaunee is: we are still here.

THE HAUDENOSAUNEE AND THEIR CULTURE survived. Today they live across their original territories, and in small reserves, holding on to their own citizenship, with distinct languages, and traditions. What was forced into silence has not disappeared. Ceremonies are practiced again. Knowledge from the past is remembered and passed on to the younger generations.

Even though the history of violence persists in the present—so does a way of life grounded in the practice of care: for each other, for the land, and for all living beings. What is offered through this practice is not a simple solution, but a perspective on how to live in resonance with the living world, based on the GREAT LAW OF PEACE, and particularly the THANKSGIVING ADDRESS.

At a time marked by the climate crisis, by the collapse of democracy, by wars, and a deepening division between all, the question arises: What, has been forgotten? And what remains available to us now so that we can polish the silver chain of friendship for a tomorrow that looks after all future generations yet to be born?

Een veelgehoorde uitspraak door de Haudenosaunee is:
we zijn er nog.

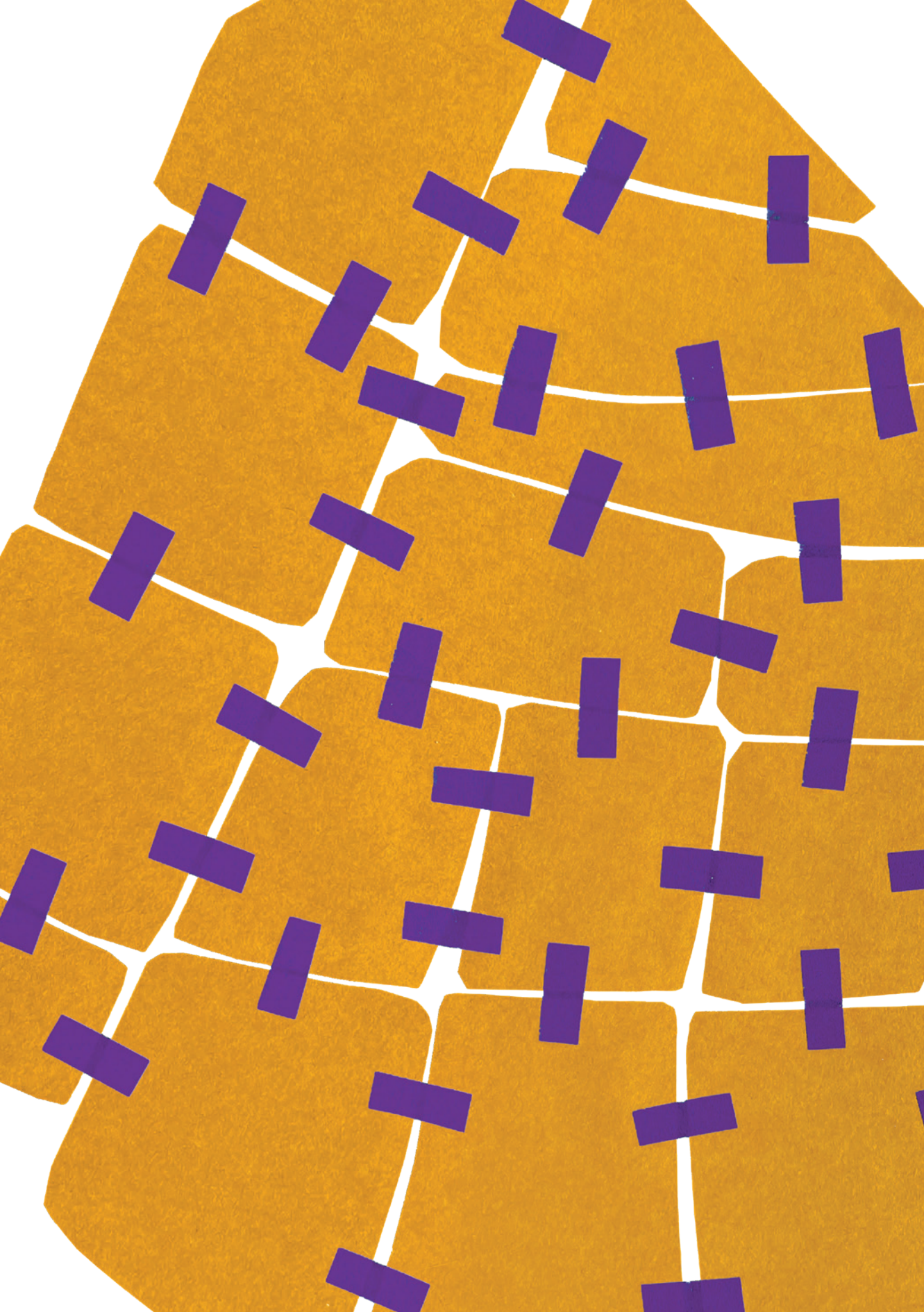
DE HAUDENOSAUNEE EN HUN CULTUUR hebben standgehouden.

Vandaag de dag leven zij verspreid over hun oorspronkelijke gebieden en in kleinere reservaten, terwijl zij vasthouden aan hun eigen burgerschap, met eigen talen en tradities. Wat tot zwijgen werd gedwongen, is niet verdwenen. Ceremonies worden opnieuw uitgevoerd. Kennis uit het verleden wordt herinnerd en doorgegeven aan jongere generaties.

Hoewel de geschiedenis van geweld voortduurt in het heden, blijft ook een manier van leven bestaan die geworteld is in zorg voor elkaar, voor het land en voor alle levende wezens. Wat deze levenswijze biedt, is geen eenvoudige oplossing, maar een perspectief op hoe we in afstemming kunnen leven met de gehele levende wereld, gebaseerd op de GREAT LAW OF PEACE en in het bijzonder de THANKSGIVING ADDRESS.

In een tijd die wordt gekenmerkt door de klimaatcrisis, het afbrokkelen van de democratie, oorlogen en een toenemende verdeeldheid, dringt de vraag zich op: wat is vergeten? En wat staat ons nog ter beschikking om de zilveren keten van vriendschap te blijven oppoetsen, voor een toekomst die zorg draagt voor alle generaties die nog geboren moeten worden?

WIJ ZIJN ER
NOG

**Listening,
standing
witness, creates
an openness
to the world
in which the
boundaries
between us can
dissolve in a
raindrop.**

Robin Wall Kimmerer,
Braiding Sweetgrass, 2013

NICOLE BEUTLER

is gelauwerd choreograaf en theatermaker met een achtergrond in beeldende kunst en Duitse letterkunde. Haar geëngageerde werk combineert dans, theater, muziek en beeldende kunst tot een Gesamtkunstwerk. Zij staat bekend om haar onderzoekende blik en het voortdurend verleggen van de grenzen van dans. Sinds 2009 leidt ze haar gezelschap Nicole Beutler Projects.

NEAL POWLESS

Onondaga Eel Clan, lives in his ancestral homelands. He is ombudsman at Syracuse University and former professional Lacrosse athlete, storyteller, public speaker, and the co-founder of Indigenous Concept Consulting, an organization that shares Indigenous values with the world. Neal Powless invited Nicole Beutler Projects to his homelands.

THANKSGIVING ADDRESS

An essential part of Haudenosaunee tradition, also known as “the words that come before all else”, is the Thanksgiving Address. It is spoken in Haudenosaunee languages both in daily life and before and after any significant gathering, ceremony, council meeting, at the start of the school day, as daily sunrise prayer. This practice of giving thanks and expressing gratitude to all elements of the living world and to Mother Earth and her inhabitants, is used to unite minds as one. It teaches that everything is connected, as well as mutual respect, to embrace people everywhere as family, generosity, and love. It teaches conservation, and the responsibility to understand that what is done to one part of the web of life, is done to all.

ORIGINAL INSTRUCTIONS

The Haudenosaunee believe that all humans received original instructions on how to live here on Earth and how to be human, yet some people seem to have forgotten these teachings. The Haudenosaunee still live by these today.

- | Only take what is given.
- | Give thanks for what you receive.
- | Never take more than you need.
- | Never take the last one of anything.
- | Never take the first or last of anything to make sure there is always something left for those that come after you.

NICOLE BEUTLER

is an acclaimed choreographer and theatre maker with a background in visual arts and German literature. Her socially engaged work combines dance, theatre, music and visual art into a Gesamtkunstwerk. She is known for her inquisitive approach and for constantly pushing the boundaries of dance. She has been leading her company Nicole Beutler Projects since 2009.

NEAL POWLESS

Onondaga Eel Clan, woont in zijn voorouderlijke thuisland. Hij is ombudsman aan Syracuse University en voormalig professioneel lacrosse-atleet, verhalenverteller en spreker. Daarnaast is hij medeoprichter van Indigenous Concept Consulting, een organisatie die inheemse waarden deelt met de wereld. Neal Powless nodigde Nicole Beutler Projects uit naar zijn thuisland.

THANKSGIVING ADDRESS

Een essentieel onderdeel van de Haudenosaunee-traditie, ook wel bekend als ‘de woorden die aan alles voorafgaan’, is de Thanksgiving Address. Deze wordt uitgesproken in Haudenosaunee-talen, zowel in het dagelijks leven als voorafgaand en aan het einde van elke belangrijke bijeenkomst, ceremonie en raadsvergadering, bij de start van de schooldag en als dagelijks ochtendgebed bij zonsopgang. Deze praktijk van dankzegging en het uiten van waardering voor alle elementen van de levende wereld en voor Moeder Aarde en al haar bewoners, wordt gebruikt om de geesten te verenigen. Het leert ons om alles met elkaar te verbinden, alle mensen als familie te omarmen en het benadrukt wederzijds respect, vrijgevigheid en liefde. Hierdoor wordt het belang van natuurbehoud duidelijk, evenals de verantwoordelijkheid om te begrijpen dat wat één deel van het web van het leven treft, gevolgen heeft voor het geheel.

ORIGINAL INSTRUCTIONS

De Haudenosaunee geloven dat alle mensen oorspronkelijke instructies hebben meegekregen over hoe hier op aarde te leven en hoe mens te zijn, sommige mensen lijken deze lessen echter te zijn vergeten. De Haudenosaunee leven er nog altijd naar.

- | Neem alleen wat je gegeven wordt.
- | Wees dankbaar voor wat je ontvangt.
- | Neem nooit meer dan je nodig hebt.
- | Neem nooit het eerste of het laatste van iets, zodat er altijd iets overblijft voor degenen die na jou komen.

ENCOUNTER IN AMSTERDAM

June 2024

The team of NICOLE BEUTLER Projects first met NEAL POWLESS at their studio in Amsterdam and he began this meeting with the THANKSGIVING ADDRESS. He took ample time offering gratitude to all elements and forces in the living world, and to the moment of being together.

Something shifted.

Neal shared all-encompassing vision of the world, coherent, clear, and simple. Through his stories, a different perspective on life appeared: one grounded in community, care, and kindness. Not as an idea, but as a practice. The Haudenosaunee believe that ALL humans received ORIGINAL INSTRUCTIONS on how to live here on earth and how to be human - yet this deep knowledge has largely disappeared from the European frames of reference. Intuitively understanding that their cosmology could point the way towards an alternative for the future, the desire grew to dive deeper and learn more.

Het team van NICOLE BEUTLER Projects ontmoette NEAL POWLESS voor het eerst in hun studio in Amsterdam en hij opende deze ontmoeting met de THANKSGIVING ADDRESS. Hij nam ruim de tijd om dankbaarheid te uiten voor alle elementen en krachten van de levende wereld, en voor het moment van samenzijn.

Er verschoof iets.

Neal deelde een alomvattende visie op de wereld: samenhangend, helder en eenvoudig. Via zijn verhalen ontstond er een ander perspectief op het leven: een perspectief dat geworteld is in gemeenschap, zorgzaamheid en vriendelijkheid. Niet als idee, maar als een manier van leven. De Haudenosaunee gaan ervan uit dat alle mensen richtlijnen - ORIGINAL INSTRUCTIONS - hebben meegekregen over hoe hier op aarde te leven en hoe mens te zijn. Maar deze diepgaande kennis is grotendeels uit de Europese referentiekaders verdwenen. En tóch is het een wereldbeeld dat de weg kan wijzen naar een alternatieve toekomst. De wens groeide om dieper te gaan en nog meer te leren.

ONTMOETING IN AMSTERDAM

For all of us, becoming indigenous to a place means living as if your children's future mattered, to take care of the land as if our lives, both material and spiritual, depended on it. [...] in Native ways of knowing, human people are often referred to as 'the younger brothers of Creation'. We say that humans have the least experience with how to live and thus the most to learn - we must look to our teachers among the other species for guidance. [...] The plants can tell us her story; we need to learn to listen.

Photo: Montana Summers,
Syracuse Stage, 2025

Robin Wall Kimmerer,
Braiding Sweetgrass, 2013

JOURNEY TO SYRACUSE

September 2024

Neal Powless invited the team of Nicole Beutler Projects to spend time with the Haudenosaunee community in their homelands. Arriving as guests, they were aware that for most Indigenous people, they brought along the history of white colonization.

They were generously received by Elders, Chiefs, and Faith Keepers. With the EDGE OF THE WOODS ceremony, a traditional dinner, and a sweat lodge they were welcome to the Mohawk territory; once through the Western Door, the Oneida's cleansed them off and welcomed them to their lands; the Cayuga also welcomed them to their lands, as did the Onondaga; they learned that the nations were celebrating the return of their brothers and sisters. They also learned of the essences of LACROSSE and its significance for the Haudenosaunee. More than a game, it is medicine for the soul, a player's gifts can be displayed, and players learn of the importance of teamwork over self-gratification.

An alternative for being in the world became tangible - grounded in reciprocity, gentleness, and equity. The crucial question was: how to continue this encounter without repeating the very patterns they seek to challenge?

In conversation with MICHELLE SCHENANDOAH an answer emerged: not extraction, but co-creation. So their agreement was sealed. It was no longer about translating knowledge, but about working together—together in difference, in search of a shared future.

This marked the beginning of ROOM IN OUR HOUSE.

Neal Powless nodigde het team van Nicole Beutler Projects uit om tijd door te brengen met de Haudenosaunee-gemeenschap in hun thuislanden. Ze arriveerden als gasten, zich er van bewust dat ze voor de meeste inheemse mensen de geschiedenis van de witte kolonisatie mee brachten.

Ze werden hartelijk ontvangen door Elders, Chiefs en Faith Keepers. Met een EDGE OF THE WOODS-ceremonie, een traditioneel diner en een zweethut werden zij verwelkomd op Mohawk-grondgebied; nadat ze door de Westelijke Deur waren gegaan, werden ze door de Oneida 'gereinigd' en verwelkomd op hun land; ook de Cayuga en de Onondaga heetten ze welkom; ze leerden dat deze naties de terugkeer van hun broeders en zusters vierden. Ze maakten ook kennis met de essentie van LACROSSE en wat het betekent voor de Haudenosaunee. Meer dan een spel is het een vorm van medicijn

EDGE OF THE WOODS

This Haudenosaunee welcoming ceremony is designed to greet visitors, often at the forest's edge, to transition them safely into the community. It serves as a cleansing ritual meant to clear the minds, ears, and throats of the travelers - symbolically wiping away the burdens and tears of their journey - so that they may enter and communicate with a clear and peaceful mind. This ceremony serves as a crucial moment for fostering peace and turning strangers into friends.

LACROSSE

The extremely physical team sport played with a scooped stick and a hard ball. It is the oldest team game in North America, with its origins with the Haudenosaunee 'since time began' - as it is told to have come to this world with Sky Woman. In the traditional version, each team could consist of anywhere from ten to thousand men on a field several kilometers long. These games could last from sunup to sundown for two to three days straight and were played as part of ceremonial ritual, as medicine and as a replacement to warfare.

MICHELLE SCHENANDOAH

is member of the Oneida Nation Wolf Clan, inspirational speaker, co-founder of Indigenous Concept Consulting, and founder of Rematriation. Her organization engages in uplifting indigenous women's voices, indigenous knowledge, and history. The core philosophy of Rematriation is: returning the sacred to the mother. Michelle is the co-director of this work.

EDGE OF THE WOODS

Deze Haudenosaunee-welkomsceremonie is bedoeld om bezoekers te begroeten, vaak aan de rand van het bos, en hen veilig de gemeenschap binnen te leiden. Het is een reinigingsritueel dat de geest, oren en stem van de reizigers zuivert - als een symbolisch weg-wissen van de lasten en tranen van hun reis - zodat zij met een heldere en vredige geest kunnen binnenkomen en communiceren. Het is een belangrijk moment om vrede te bevorderen en vreemden tot vrienden te maken.

LACROSSE

De zeer fysieke teamsport wordt gespeeld met een stick met een netje en een harde bal. Het is de oudste teamsport van Noord-Amerika. De oorsprong ligt bij de Haudenosaunee 'sinds het begin der tijden', en volgens overlevering kwam het spel samen met Sky Woman naar deze wereld. In de traditionele vorm konden teams bestaan uit tien tot wel duizend mannen, op speelvelden die zich over meerdere kilometers uitstrekten. Wedstrijden duurden soms van zonsopgang tot zonsondergang, twee tot drie dagen achter elkaar, en werden gespeeld als onderdeel van rituelen, als vorm van genezing en als alternatief voor oorlog.

MICHELLE SCHENANDOAH

hoort bij de Wolf Clan van de Oneida Nation, zij is inspirerend spreker, medeoprichter van Indigenous Concept Consulting en oprichter van Rematriation. Haar organisatie zet zich in voor het versterken van de stemmen van inheemse vrouwen, evenals voor het zichtbaar maken van inheemse kennis en geschiedenis. De kernfilosofie van Rematriation luidt: het heilige terugbrengen naar de moeder. Michelle is co-regisseur van deze productie.

voor de ziel: het biedt spelers de ruimte hun gaven te tonen en leert hun het belang van samenwerking boven individueel gewin.

Er werd een andere manier van in de wereld staan tastbaar - geworteld in wederkerigheid, zachtheid en gelijkwaardigheid. De cruciale vraag was: hoe zetten zij deze ontmoeting voort zonder de patronen te herhalen die ze willen doorbreken?

In gesprek met MICHELLE SCHENANDOAH diende zich een antwoord aan: geen extractie, maar co-creatie. Hun overeenkomst werd bezegeld. Het ging niet langer om het vertalen van kennis, maar om samen te werken – samen en verschillend, op zoek naar een gedeelde toekomst.

Dit was het begin van ROOM IN OUR HOUSE.

Montana Summers & Rob Polmann,
rehearsing in Syracuse Theatre, June 2025

WORKING TOGETHER IN ITHACA AND SYRACUSE

June 2025

A team of artists, musicians, and cultural advisors from two worlds came together in Cayuga land, followed by a longer time shared in the land of the Onondaga. Celebrating their different backgrounds and practices, guided by a shared commitment: to learn from each other in curiosity - without erasing differences.

The process unfolded by sharing stories, dances, and music, and by time spent in nature. Listening, experiencing, and two-way-learning became main practices - challenging all senses, shaping a common space: talking about hesitations and fears of this encounter, holding space for all questions and sensitivities of trauma and guilt, and slowly developing trust. The life affirming and joyful, all-encompassing vision of the world that the Haudenosaunee live by created a gentle bedding for this process.

What began with caution gradually unfolded into a shared engagement in this project—and in the possibility it carries. The awareness of the past liaison inscribed in the 400-year-old relationship through the TWO ROW WAMPUM became a guideline in all considerations.

Een team van kunstenaars, muzikanten en culturele adviseurs uit twee verschillende werelden kwam samen in het gebied van de Cayuga, waarna ze een langere periode doorbrachten in het gebied van de Onondaga. Ze vierden hun uiteenlopende achtergronden en werkwijzen en lieten zich leiden door een gezamenlijk streven: met nieuwsgierigheid van elkaar te leren - zonder de verschillen uit te wissen.

Het proces ontvouwde zich door het delen van verhalen, dans en muziek, en door tijd door te brengen in de natuur. Luisteren, ervaren en Two-way-learning werden de belangrijkste werkwijzen - alle zintuigen prikkelend en een gedeelde ruimte vormgevend: er was ruimte voor aarzelingen en angsten rond deze ontmoeting, voor alle vragen en gevoeligheden rond trauma en schuldgevoelens; om langzaam vertrouwen op te bouwen. De levensbevestigende en vreugdevolle, allesomvattende visie op de wereld, waar de Haudenosaunee naar leven, creëerde een zachte basis voor dit proces.

Wat begon met voorzichtigheid ontvouwde zich geleidelijk tot een gedeelde betrokkenheid bij dit project - en bij de mogelijkheden die het in zich draagt. Het besef van de gedeelde geschiedenis, vastgelegd in de 400 jaar oude relatie door de Two Row Wampum, werd een leidraad in alles wat zij deden.

R

O

O

M

The team welcomed on Cayuga Land

The team welcomed to the Onondaga Longhouse

H

O

U

S

E

Now we
invite
you to

ROOM
IN OUR
HOUSE

Nu nodigen
we je uit
voor

ROOM
IN OUR
HOUSE

HAUDENOSAUNEE CREATION STORY

Sky Woman falls from Sky-World into a dark water-covered world, pregnant with the seeds of life. A flock of geese catches her, preventing Sky Woman from falling into the endless sea. They place her on the back of a giant turtle. She asks the water animals to retrieve earth from the bottom of the sea. After several attempts, a muskrat succeeds in bringing up a handful of mud. Sky Woman spreads this mud on the turtle's back, which through dancing and singing gradually grows and expands to become the land known as Turtle Island (North America). Sky Woman gives birth to a daughter, who later dies while giving birth to twins. Her grave becomes the source of abundance: from her body grow the Three Sisters: corn, beans, and squash. From her heart sacred tobacco grows, from her fingers and feet grow strawberries and other plants that sustain all life. The twins are Teharonghyawago (the Right-Handed Twin, who dwells in the sky) and Tawiskaron (the Left-Handed Twin, who dwells in the darkness). Their constant rivalry, and what they create on Mother Earth, represent the dualities and balance in the world.

Artwork: Creation
Story by A. Jacobs

HAUDENOSAUNEE SCHEPPINGSVERHAAL

Sky Woman valt vanuit de hemelwereld naar beneden, in een donkere wereld die volledig met water bedekt is, zwanger van de zaden van het leven. Een vlucht ganzen vangt haar op en voorkomt dat ze in de eindeloze zee valt. Ze plaats haar op de rug van een reusachtige schildpad. Ze vraagt de waterdieren om aarde van de bodem van de zee naar boven te brengen. Na verschillende pogingen slaagt een muskusrat erin een handvol modder mee omhoog te nemen. Sky Woman verspreidt deze modder over de rug van de schildpad, die - door dans en zang - geleidelijk groeit en uitzet tot het land dat bekendstaat als Turtle Island (Noord-Amerika). Sky Woman brengt een dochter ter wereld, die later sterft bij de geboorte van een tweeling. Haar graf wordt een bron van overvloed: uit haar lichaam groeien de Drie Zusters: maïs, bonen en pompoen. Uit haar hart groeit heilige tabak; uit haar vingers en voeten groeien aardbeien en andere planten die al het leven voeden. De tweeling bestaat uit Teharonghyawago (de Rechtshandige Tweeling, die in de hemel verblijft) en Tawiskaron (de Linkshandige Tweeling, die in de duisternis leeft). Hun voortdurende rivaliteit en wat zij op Moeder Aarde voortbrengen, verbeelden de dualiteiten en de balans in de wereld.

WATER

REMEMBERING

Ty Defoe, 2025

I remember
before their footsteps,
before the bark canoes
and the hulls of Dutch ships.
I moved between roots and clouds,
carrying stories not yet spoken aloud.

Then they came—
first the ones who called the animals relatives,
who listened to the wind and fed the fire with care.
They placed their vessels gently on my back,
as if they knew I had memory.

Then came the others—
with metal, cloth, and eyes that measured.
They didn't ask, not even with their words.
I watched them both.
I held them both.
They did not blend,
and I did not ask them to.

Two vessels.
Side by side.
Not one trailing.
Not one crossing.
Their agreement flowed with my current:
travel together, never interfere.
They call it the Two Row.
Now, you come to me with questions.
Can we walk together still?
I answer the only way I know how—
by holding each of you as you are.
By reminding you, I am still here.
And so is the promise.

SILVER CHAIN OF RELATIONS

Clouds drift slowly across the sky—
never in a hurry.

Their movement carries stories,
shadows and breath of ancestors
gathered in mist.

They know the silver chain—
an intention of balance between all who hold it.
We gather now to polish the silver chain
—through Moon, Sun, and Rainbow.
We tend to the sacredness between us
anchored in respect.

Grandmother Moon,
her changing face reflects
the precious cycles of women,
ushering life through their vessels.
She is a keeper of tides and time,
a conduit between earth and sky.

Elder Brother Sun,
leader of men,
teacher of consistency,
silver links shining in his path.
He brings nourishment for seeds to root,
tends warmth for families to thrive,
offers light so the community may rise.

Rainbow,
light of the in-between—
they move across the sky like prisms of becoming.
Where light meets water,

glistening into story, fluidity—
and for a moment we experience
Awe.

This silver chain does not rust, but it will tarnish if
neglected.
It does not break, unless denied.
Clean it with speech.
Polish it with your presence.
Love it with soul,
for your great-great-grandchildren.

We are fastened together:
stone to root,
person to person,
all living beings—
the finned, the two-legged, the four-legged,
the rooted, the branched, the winged,
and the wind.

Hold your place.
Speak your truth.
Tend to your relations.
Let the chain shine silver
for seven generations to come.

Everyone lives—
 along the roots of peace
 beneath our steps, stretching vast,
 in every direction.

Weapons are being laid to rest,
 buried after generations of war,
 and from our soil a new kind of governance arises—
 inspiring constitutions and people everywhere,
 fueling collective visions,
 sparking a new era of peace.

It is a language of trees—
 spoken in rafters and branches,
 fluent in scent and color,
 where relationships are our medicine.

Lands are not owned, they're nurtured—
 as one nurtures kin: with care, with reverence.
 A relation, a connectedness, like mother and child.

With the concept of a Good Mind—
 like a clear, still,
 unpolluted lake,
 reflecting all in balance.

Begin with the seeds—
 like the strawberries,
 tiny as breath, offered.
 Bright on the surface,
 teaching abundance without greed.

Heart-shaped, low to the ground,
 they show us how to give— freely,
 and only take what is needed.

From this we sing—
 to return to the roots of peace
 still humming beneath us.
 we dance—
 to remember,
 to serve what is yet to come,
 with gratitude.

TY DEFOE

is an interdisciplinary artist and writer. Living in New York, Ty grew up in Wisconsin in the Ojibwe and Oneida communities. His practice exists at the intersections of art, climate justice, and cultural activism. For ROOM IN OUR HOUSE, he wrote these poems as well as collaborated on the music.

TY DEFOE

is een interdisciplinaire kunstenaar en schrijver. Hij woont in New York, maar groeide op in Wisconsin in de Ojibwe- en Oneida - gemeenschappen. Zijn praktijk bevindt zich op het snijvlak van kunst, klimaat-rechtvaardigheid en cultureel activisme. Voor ROOM IN OUR HOUSE schreef hij deze gedichten en werkte hij aan de muziek.

The heartbeat of Mother Earth,
a rhythm—
persistent, relational,
a pulse we share.

To share is to have abundance.
It is to braid:
words with water,
land with memory,
the Haudenosaunee Good Mind
with the open sky of Dutch clouds.

Let us remember how to hold space—
to listen, to speak only after listening,
with compassion.

Let us listen,
let the words fall upon us
before we speak,
like a river's curve around the stone.
It is your weight welcomed into my canoe,
because you asked, and I consented.
Let us forgive.

Stories ripple.
We carry them on.
Around circles we build language, cosmology—
where the center holds invitation.

So come to the center.
Bring what you are ready to place down:
your seeds,
your snow,
your sorrow.

Let us make something of it—
something that nourishes,
something that lives,
because we do not keep it to ourselves.

Wampum— purple and white
woven in laughter,
woven in wisdom,
weaving nations and nature.

Wampum— purple and white
woven in stories,
weaving threads of history,
weaving past, present, and future—
four hundred years, an unbroken treaty.

Wampum— purple and white
woven in memory,
woven in promise,
weaving sea and land.
(peace, friendship, forever)

Wampum— purple and white
democracy: a fire tended by many hands,
it listens more than it speaks,
and survives when we remember each other.

Wampum— purple and white
equity begins where understanding deepens,
peace is not the absence of conflict,
but the presence of respect.

Wampum— purple and white
reminding us—
what is shared,
what is sacred,
what remains.
The path is forward.

Peace. Peace. Peace.
skʌna\`kó: Vrede. Peace.

THE SILVER CHAIN

Between the Haudenosaunee, the Dutch, and later the English, the concept of the Silver Chain was established as guideline for a peaceful relationship. This relationship is not based on hierarchy, but on the Haudenosaunee principle of “balance” in an interdependent world: whosoever should hurt or prejudice the One, should be guilty of injuring the Other. Thus, the concept of a cooperative, mutual pact was created, implying that both parties actively engage in upholding this peaceful relationship. The Silver Chain represents the Haudenosaunee knowledge that different societies can be linked while still maintaining their identities. A Silver Chain is a strong chain. It can neither rust nor be broken, yet silver does need to be polished to sustain its shine.

Photo: Rob Polmann and Montana Summers, rehearsing at Syracuse Stage, 2025

THE SILVER CHAIN

Tussen de Haudenosaunee, de Nederlanders - en later de Engelsen - werd het concept van de Silver Chain vastgesteld als leidraad voor een vreedzame relatie. Deze relatie is niet gebaseerd op hiërarchie, maar op het Haudenosaunee-principe van ‘evenwicht’ in een onderling afhankelijke wereld: wie de Ene pijn doet of benadeelt, zich schuldig maakt aan het verwonden van de Andere. Zo werd het concept van een coöperatief, wederzijds pact gecreëerd, die impliceert dat beide partijen zich actief inzetten voor het handhaven van deze vreedzame relatie. De Silver Chain vertegenwoordigt de Haudenosaunee-kennis dat verschillende samenlevingen met elkaar verbonden kunnen zijn terwijl ze toch hun identiteit behouden. Een “Silver Chain” is een sterke keten. Ze kan niet roesten en kan niet worden verbroken, maar zilver moet wel gepolijst worden om zijn glans te behouden.

GOING FORWARD TOGETHER

At the centre of ROOM IN OUR HOUSE is an encounter—between performers from different worlds, carrying different histories, meeting in the present.

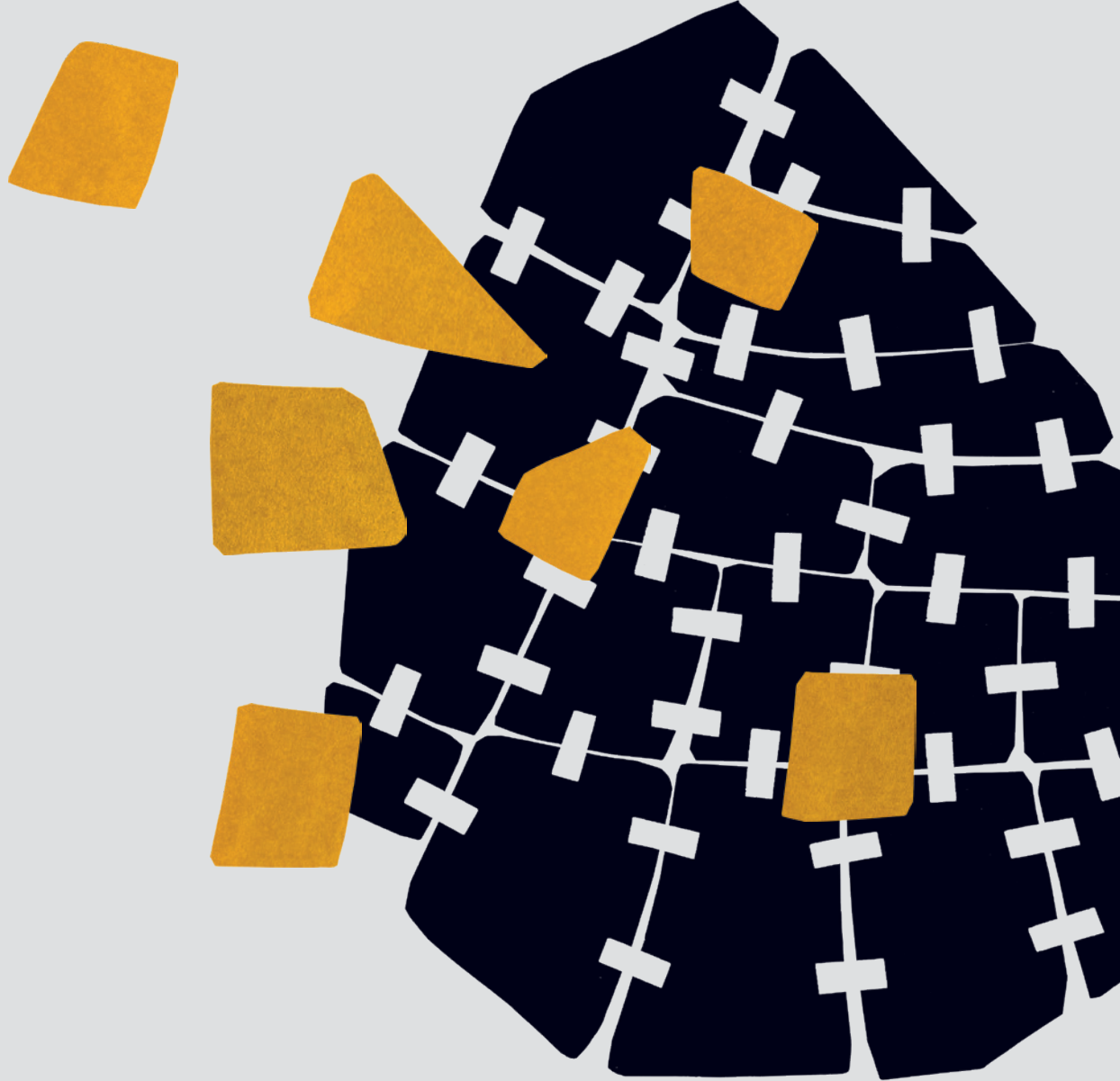
They do not begin from sameness, but from difference. Through movement, voice, and presence, they attempt to listen, to respond only after listening. Their body becomes the starting point: a place where histories are carried, and where futures might begin.

This is an attempt—
to POLISH A RELATIONSHIP
to hold space,
and to keep asking what it could mean
to move forward together as humans
in kinship, as relatives.

In het hart van ROOM IN OUR HOUSE staat een ontmoeting - tussen performers uit verschillende werelden, die verschillende geschiedenissen met zich meedragen, en elkaar in het heden ontmoeten.

Zij vertrekken niet vanuit gelijkheid, maar vanuit verschil. Via beweging, stem en aanwezigheid proberen zij te luisteren - en pas daarna te reageren. Hun lichaam wordt het vertrekpunt: een plek waar geschiedenissen worden gedragen, en waar toekomsten kunnen beginnen.

Dit is een poging - om een RELATIE TE POLIJSTEN om ruimte te houden, en te blijven vragen wat het kan betekenen om samen verder te gaan als mensen, in verwantschap, als familie.

ROBIN WALL KIMMERER

is a mother, scientist, decorated professor, and member of the Citizen Potawatomi Nation. She is the author of influential books such as Braiding Sweetgrass: Indigenous Wisdom, Scientific Knowledge, The Serviceberry: Abundance and Reciprocity in the Natural World, and The Teachings of Plants and Gathering Moss: A Natural and Cultural History of Mosses. She lives in Syracuse, New York, where she is a SUNY Distinguished Teaching Professor of Environmental Biology, and the founder and director of the Center for Native Peoples and the Environment.

ROBIN WALL KIMMERER

is moeder, wetenschapper, gelauwerd hoogleraar en lid van de Citizen Potawatomi Nation. Zij is de auteur van de invloedrijke boeken Braiding Sweetgrass: Indigenous Wisdom, Scientific Knowledge and the Teachings of Plants, The Serviceberry: Abundance and Reciprocity in the Natural World, en Gathering Moss: A Natural and Cultural History of Mosses. Zij woont in Syracuse, New York, waar zij SUNY Distinguished Teaching Professor in Environmental Biology is, en oprichter en directeur van het Center for Native Peoples and the Environment.

**ARTICULATING
THE SHIFT**

The work of Robin Wall Kimmerer articulates a way of knowing that moves beyond scientific analysis alone— in her writing she proposes a way of knowing grounded in relationship, reciprocity, and a sense of responsibility; proposing that knowledge needs to be practiced in communion with the world, by actively engaging, with the body, the imagination and all of our senses.

- To be in an embodied relation with the earth.
- To remember the membership with the earth.
- To recognize being part of it.
- To remember the responsibilities to the land you're on.
- To become indigenous to the land you're on.

(Nicole Beutler and the team had the pleasure of a long and invaluable conversation with the author, after which she allowed them to quote her in this booklet.)

Het werk van Robin Wall Kimmerer gaat verder dan louter wetenschappelijke analyse. In haar schrijven stelt zij een vorm van weten voor die geworteld is in relatie, wederkerigheid en een gevoel van verantwoordelijkheid; zij stelt voor dat kennis beoefend moet worden in verbondenheid met de wereld, door actief in relatie te treden met het lichaam, de verbeelding en alle zintuigen.

- Om in een belichaamde relatie te staan tot de aarde.
- Om ons lidmaatschap van de aarde te herinneren.
- Om onszelf te erkennen als onderdeel daarvan.
- Om te beseffen dat we verantwoordelijkheid dragen voor het land waarop we leven.
- Om inheems te worden aan het land waarop we leven.

(Nicole Beutler en het team hebben een lang en zeer waardevol gesprek mogen voeren met de auteur, waarna zij toestemming gaf om haar in dit boekje te citeren.)

**DE
VERANDERING
VERWOORDEN**

MONTANA SUMMERS is a performing dance artist and emerging choreographer from the Oneida Nation of the Thames. Since 2015, Montana has performed in choreographies by a.o. Santee Smith, artistic director of Kaha:wi Dance Theatre.

MONTANA SUMMERS is danser en opkomend choreograaf, afkomstig van de Oneida Nation van de Thames. Sinds 2015 voert Montana choreografieën uit van o.a. Santee Smith, artistiek directeur van Kaha:wi Dance Theatre.

ROB POLMANN is a multidisciplinary dance artist and psychoanalytical coach, based in Amsterdam. His work focuses on the intersections of art and health care. Rob has been performing in Nicole's work since 2018.

ROB POLMANN is een multidisciplinaire danskunstenaar en psychoanalytisch coach, gevestigd in Amsterdam. Zijn werk richt zich op het snijvlak van kunst en gezondheidszorg. Sinds 2018 danst Rob regelmatig in Nicole's voorstellingen.

Michelle, Montana, Justa, Neal, Nicole, Rob, Syracuse Stage, 2025

MONTANA ADAMS is a theatre artist with experience as a playwright, actor, dramaturge, producer, and director. Her art focuses on the narratives that have shaped her community, and it investigates how communities interact with one another.

MONTANA ADAMS is een theaterkunstenaar met ervaring als toneelschrijver, acteur, dramaturg, producent en regisseur. Haar werk richt zich op de verhalen die haar gemeenschap hebben gevormd en onderzoekt hoe gemeenschappen met elkaar omgaan.

See previous pages for the biographies of NICOLE BEUTLER (p10), NEAL POWLESS (p10), MICHELLE SCHENANDOAH (p14) and TY DEFOE (p29)

GARY SHEPHERD is a composer and sound artist with roots in the rhythm-driven UK underground dance scene. Known for his releases as 'Streamer', he composes for contemporary theatre and dance, creating immersive supersonic soundscapes. As the long-time in-house composer of Nicole Beutler Projects he created the electronic score for this encounter, in collaboration with Ty Defoe.

GARY SHEPHERD is componist en geluidskunstenaar met wortels in de ritme gedreven underground dance scene. Bekend om zijn releases als 'Streamer', componeert hij voor hedendaags theater en dans, waarbij hij meeslepende supersonische geluidslandschappen creëert. Als huiscomponist van Nicole Beutler Projects componeerde hij de elektronische muziek voor deze ontmoeting, in samenwerking met Ty Defoe.

JESSICA HELBACH is costume designer, art director and curator. She works various for international theatre and dance companies and has been collaborating with Nicole since 2004.

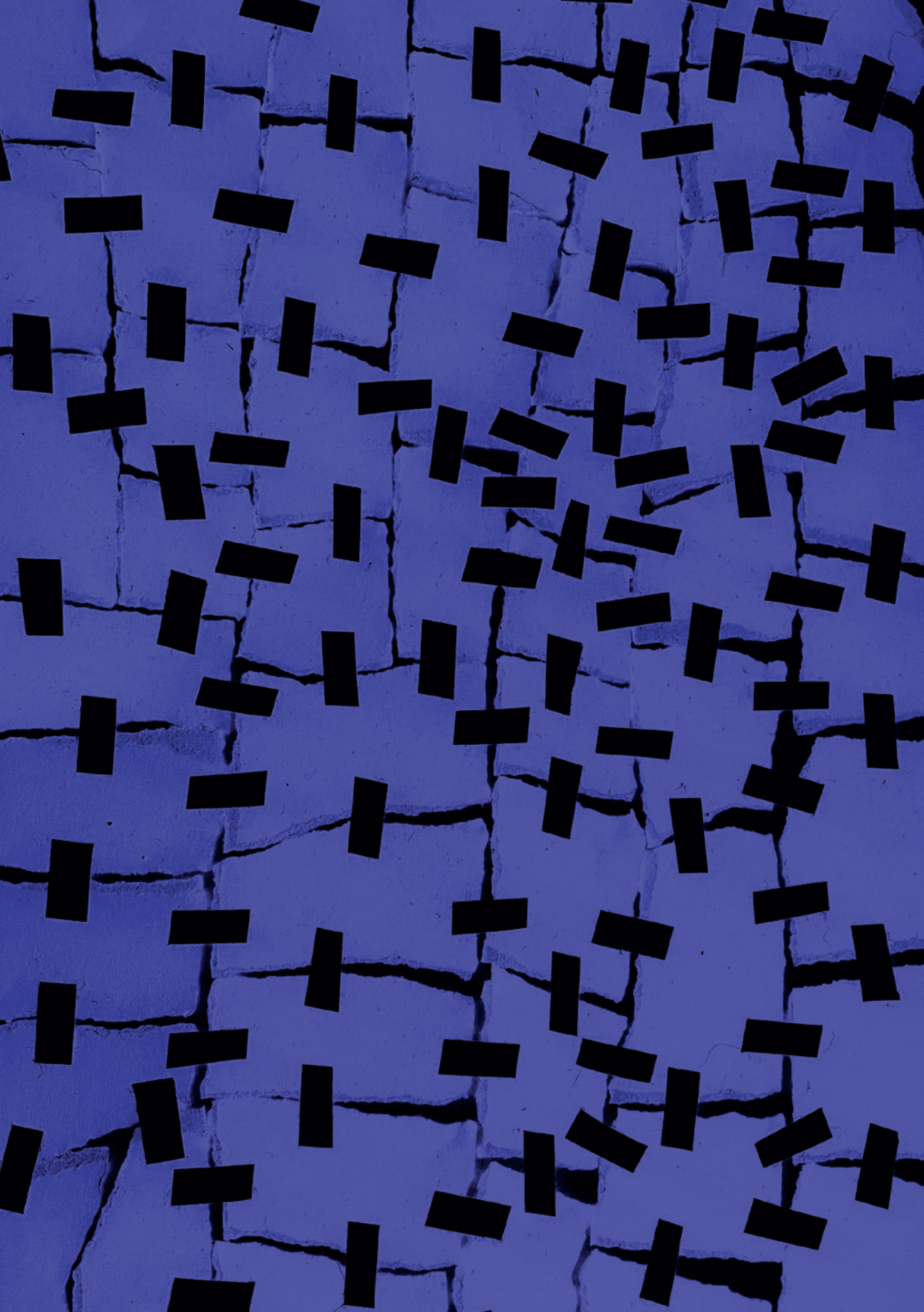
JESSICA HELBACH is kostuumontwerper, artdirector en curator. Ze werkt voor vele internationale theater- en dans gezelschappen. Sinds 2004 is Jessica de vaste kostuumontwerper van Nicole.

TISHA THOMPSON is an Indigenous fashion designer celebrated for her innovations and her deep respect for cultural heritage. Her designs combine the contemporary with traditional influences. Tisha is dedicated to promoting sustainable and inclusive fashion, using her platform to uplift diverse voices and support ethical practices. She created unique pieces for Montana Summers and Montana Adams.

TISHA THOMPSON is een inheemse modeontwerper, bekend om haar innovaties en haar diepe respect voor cultureel erfgoed. Haar ontwerpen combineren eigentijdse elementen met traditionele invloeden. Tisha zet zich in voor duurzame en inclusieve mode en gebruikt haar platform om diverse stemmen een podium te geven en ethische werkwijzen te ondersteunen. Zij ontwierp bijzondere stukken voor Montana Summers en Montana Adams.

Ty & Gary at the waterfalls in Treman Park, Ithaca, 2025

Science
can give us
knowing,
but caring
comes from
someplace
else.

*Robin Wall Kimmerer,
Braiding Sweetgrass, 2013*

epilogue

The stories, worldview, and cosmology of the Haudenosaunee survived despite coming close to extinction. For a long time, the European newcomers failed to recognize their knowledge, customs, and wisdom. It is time to listen and learn from the knowledge of those who were there before. It is time to make ROOM IN OUR HOUSE for their view on the world, while searching the path toward a common horizon for all humans and non-humans with the Earth. We still have a long way to go before colonial and ecological wounds are healed, and imagining the path towards world making is urgent in the midst of this storm.

Firstly, I want to express my heartfelt thanks to Neal for opening the door for this to happen. My infinite thanks goes also to Michelle for becoming a sister along the way; thanks to the all-inspiring Diane, Montana, Ty, Montana, Adah and everybody in Syracuse - for the trust in this journey that Rob, Gary, Justa, Maria, Nikki and myself undertook. Thank you, Joann from Syracuse Stage and thank you team of Rematriation for trusting our peaceful intention on Turtle Island. Thank you to the Chiefs, Clan Mothers and Faith Keepers for welcoming us on Mohawk, Oneida, Onondaga and Cayuga territories. Thank you, Leslie, for our time at the Treman Center. Thank you, Igor, Jessica, Tim, Bram, Durante, Raïssa, Lieke, Pauline, Maurits, Martin for joining forces with us for the realization of this project in the Netherlands. Thank you, team of Via Rudolphi for finding partners and programmers in the Netherlands. Thank you, Sarah and Suzy for your efforts in international relations and thank you to everyone I might forget to mention. Lastly, thank you to the universe that allowed us to go on this journey together.

nicole

nawoord

De verhalen, het wereldbeeld en de kosmologie van de Haudenosaunee hebben, ondanks dat ze bijna verdwenen waren, standgehouden. Lange tijd hebben Europese nieuwkomers hun kennis, gebruiken en wijsheid niet erkend. Het is tijd om te luisteren en te leren van de kennis van degenen die hier al waren. Het is tijd om ROOM IN OUR HOUSE te maken voor hun perspectief op de wereld, op zoek naar een weg richting een gedeelde horizon voor alle mensen en niet-mensen op aarde. Er is nog een lange weg te gaan voordat de koloniale en ecologische wonden zijn geheeld, en juist in deze stormachtige tijd is het dringend nodig om ons een weg naar een gezamenlijke wereld voor te stellen.

Ten eerste wil ik Neal hartelijk bedanken voor het openen van alle deuren voor ons. Mijn oneindige dank gaat ook uit naar Michelle, die onderweg een zuster voor me is geworden; dank aan de oneindig inspirerende Diane, Montana, Ty, Montana, Adah en iedereen in Syracuse - voor het vertrouwen in deze reis die Rob, Gary, Justa, Maria, Nikki en ikzelf hebben ondernomen. Dank aan Joann van Syracuse Stage en aan het Rematriation-team voor het vertrouwen in onze vreedzame intenties op Turtle Island. Dank aan de Chiefs, Clan Mothers en Faith Keepers voor het verwelkomen van ons op de grondgebieden van de Mohawk, Oneida, Onondaga en Cayuga. Dank aan Leslie voor onze tijd in het Treman Center. Dank aan Igor, Jessica, Tim, Bram, Durante, Raïssa, Lieke, Pauline, Maurits en Martin voor het bundelen van de krachten om dit project in Nederland te realiseren. Dank aan het team van Via Rudolphi voor het vinden van partners en programmeurs die ons werk hebben uitgenodigd om te worden gedeeld in Nederland. Dank aan Sarah en Suzy voor internationale relaties en dank aan iedereen die ik nu misschien vergeet om te noemen. Tot slot, dank aan het universum dat ons in staat heeft gesteld deze reis samen te maken.

beutler

CONCEPT & DIRECTION

Michelle Schenandoah (Oneida),
Nicole Beutler (NL/DE)

CHOREOGRAPHY

Nicole Beutler in collaboration with the performers

DANCERS

Montana Summers (Oneida), Rob Polmann (NL/DE)

STORYTELLER

Montana Adams (Mohawk)

TEXT

Ty Defoe (Oneida/Anishinaabe), Michelle
Schenandoah and the performers

MUSIC

Gary Shepherd (NL/VK | electronic composition),
Ty Defoe (drum, percussion, flute), Adah
Schenandoah (Oneida | voice, drum, percussion)

DRAMATURGY

Justa ter Haar (NL), Igor Dobričić (SRB)

COSTUMES

Tisha Thompson (Mohawk), Jessica Helbach (NL)

SCENOGRAPHY

Jessica Helbach (NL), Tim Vermeulen (NL)

SOUND DESIGN

Maurits Thiel (NL)

LIGHT DESIGN

Tim Vermeulen (NL)

ASSISTANT DIRECTOR

Sebastián Paladines Cedeño (ES)

CULTURAL ADVICE

Neal Powless (Onondaga),
Diane Schenandoah (Oneida)

PRODUCTION

Nikki Kracht (NL)

HEAD OF TECHNIQUE

Durante van Kuijk (NL), Tim Vermeulen (NL)

TECHNIQUE TOUR

Martin Kaffarnik (NL), Bram van Gameren (NL)

PR & MARKETING

Pauline van Kordelaar (NL), Lieke Scholten (NL)

BUSINESS MANAGEMENT

Maria Heidemann (DE/NL)

PRODUCED BY

Nicole Beutler Projects (NL) in coproduction
with Rematriation (Haudenosaunee)

SUPPORT USA

Syracuse Stage, The Treman Center

SUPPORT NL

FPK, AFK, Fonds 21, Ammodo Art,
Netherland-America Foundation

BOOKINGS NL

Via Rudolphi

With many thanks to

Joann Yarrow (Syracuse Stage), Jim O'Connor
(Syracuse University), Salt Space, Andy Robinson
(PR Productions TV), Leslie Carrere (Treman Center)

BOOKLET

Texts Nicole Beutler, Igor Dobričić
Editing Justa ter Haar, Pauline van Kordelaar
Campaign photo centrespread Kwadwo Amfo
Design & art direction Studio Colorado

BOOKS TO READ /
LEESLIJST

+ The DAWN OF EVERYTHING A New History Of Humanity
by David Graeber & David Wengrow (2021)
+ American Indigenous Democracy: A Call for
Interdependence edited by Jose Barriero (2026)
+ We Are The Middle Of Forever Indigenous Voices from
Turtle Island on the Changing Earth by Dahr Jamail &
Stan Rushworth (2022)
+ The Iroquois and Their Neighbors - Who Are These
People Anyway? By Chief Irving Powless (2016)
+ Braiding Sweetgrass; Indigenous Wisdom, Scientific
Knowledge and the Teachings of Plants by Robin Wall
Kimmerer (2013)
+ Decolonial Ecology by Malcom Ferdinand (2022)
+ Not too Late by Rebecca Solnit & Thelma Young
Lutunatabua (2023)
+ Staying With The Trouble by Donna J. Haraway (2016)
+ Quantum Listening by Pauline Oliveros (2024)
+ Is a River Alive? By Robert Macfarlane (2025)
+ Veerkracht, indianen van nu over de wereld van
morgen door Serv Wiemers (2023)
+ Connectedness: an incomplete encyclopedia of the
Anthropocene by Marianne Krogh (2020)
+ The Four Agreements by Don Miguel Ruiz (1997)
+ My Grandmother's Hands/ Resmaa Menakem (2021)

The podcast *The Land You're On* (2023) is a 12-part
series based on interviews and conversations with
members of Indigenous communities and their allies.
The series provides the context and perspectives needed
to understand the complex history of North America.
Produced by Access Audio, a storytelling initiative of
the Special Collections Research Center at Syracuse
University Libraries.

*De podcast The Land You're On (2023) is een 12-delige
serie, gebaseerd op interviews en gesprekken met leden
van inheemse gemeenschappen en hun bondgenoten.
De serie biedt de context en perspectieven die nodig zijn
om de complexe geschiedenis Noord-Amerika te begrijpen.
Geproduceerd door Access Audio, een storytelling-initiatief
van het Special Collections Research Center van de
bibliotheek van Syracuse University.*

TALKSHOW

Rematriated Voices is a local television talkshow with
Michelle Schenandoah. Production: WCNY/PBS. Several
episodes from 2025 are available online.

*Rematriated Voices is een lokale televisie talkshow met
Michelle Schenandoah. Productie: WCNY/PBS. Enkele
afleveringen uit 2025 zijn online terug te kijken.*

Podcast &
talkshow

After completing the climate trilogy with the dance opera NOW WE ARE EARTH / An Orchestra, Nicole Beutler focuses on new perspectives on the future of humanity on Earth. Here, political-poetic performances are created that strive for a culturally inclusive society and bring attention to social justice and Indigenous knowledge. To decentralise from the European perspective, with the mission to pave the way towards healing and to move forward together. Opening up to alternative perspectives, philosophies, possibilities for understanding the Earth, as a blueprint for a coming world. In the process we are recognizing sensitivities and identify our obligations in assuming responsibility for them. We discuss the routes that are possible together, find sameness and difference, with our hearts and actions pointing towards a new, common horizon.

Na het voltooien van de klimaattrilogie met de dansopera NOW WE ARE EARTH / An Orchestra richt Nicole Beutler zich op nieuwe perspectieven op de toekomst van de mensheid op aarde. Binnen dit kader ontstaan politiek-poëtische performances die streven naar een cultureel inclusieve samenleving en aandacht vragen voor sociale rechtvaardigheid en inheemse kennis. Door de Europese blik te decentraliseren, met als missie ruimte te maken voor heling schein om samen vooruit te bewegen, wordt de deur geopend naar alternatieve perspectieven, filosofieën en manieren om de aarde te begrijpen – als blauwdruk voor een wereld die nog moet komen. In dit proces erkennen we gevoeligheden en onderzoeken we onze verantwoordelijkheden daarin. We verkennen mogelijke wegen om samen te bewandelen, zoeken naar overeenkomsten en verschillen, en richten ons met hart en handelen op een nieuwe, gedeelde horizon.

The more
something is
shared,
the greater its
value becomes.